

Písek

Vyrazili jsme v pátek 4.2. "rychlíkem" do Prahy. Cestovalo se normálně, až u Fardubic jsme šli kouřit do kupé, které bylo obydleno asi pěti "děvčaty". Jedna z nich zabírala polovinu kupé a ve zbylé polovině nás bylo devět. "Štíhlá" dívka byla i velice vtipná a chytrá /jako její štíhlost/ a tak jsme se příjemně bavili až do Kolína, kde nás k velikému smutku opouštěli.

V Praze jsme byli přivítáni po starém slovanském obyčeji - chlebem a solí. Potom jsme jeli na "mejdlo", které se opravdu "vydařilo" zásluhou "klidného" bratra hostitele. A tak, abychom měli aspoň něco z lahví, které jsme přinesli, odešli jsme pokračovat o dům dál.

Z hrůzou jsme zjistili, že akce se nekoná v Písku, ale u Budějovic. Naše nálady vyvrcholily, když nám bylo sděleno, že půjdeme pravděpodobně osm kilometrů pěšky. Ale ráno ve vlaku, kde jsme jeli s SPS, jsme zjistili, že akce je v Písku v hospodě "U města Budějovic". Za neustálého obveselování lahvemi, co zbyly z předešlého dne jsme dorazili do Písku. Po menším trapasu našeho nováčka/Zajička/ jsme přišli do cíle.

V e š l i j s m e a ž a s l i j s m e .

Vstupné dobrovolné a potom vše zdarma!!! Také jsme podle toho vypadal Co říci ke kapelám. Telex/Novodur/ nepřivezlí aparát, takže většinu času bylo stráveno opravami různých bedniček. Mezi opravami vystoupili SPS, E!E, a Svobodné slovo.

Skupina Alexej z Olomouce přijela do Písku jako Alex - Eš/blbej/ zůstal doma. Vystoupení Alexu s půjčeným bubeníkem z SPS trvalo čtvrt hodiny. S P S se mi velice líbili, hráli svoje i cizí a dobře. Muzika šlapala a pogo jelo.

Přesně totéž můžu tvrdit i o E!E, kteří se mě [redacted] zdáli o kousek lepší než SPS.

Heavy metal v punkovém přestrojení předvedli Svobodné slovo, jejich hard core splynul v destrukci všech zvuků a uší posluchačů.

Ubytování jsme měli a tak po několika dalších výstupech s naším mladým členem jsme se vyspali.

Ráno jsme zase zaháněli žízn "u Budějovic" a potom spěchali na nádraží. Ve vlaku bylo veselo až do Ždic, kde jsme byli v restauraci velice udiveni slovy pána, kterému vlasy couvali už 20 let: "všichni holohlaví wtf!!"

A pak se jelo do Prahy.

Rychlík do Olomouce nám ujel asi o deset minut a tak jsme HWB hodiny trávili na nádraží. Po všech veselých příhodách jsme se trošičku nudařili a bez základních ekonomických prostředků jsme měli hlad.

Zachránka přišla ve formě pasáka, který dal naší kamarádce JU krun. a bylo po hladu.

Nastoupili jsme do rychlíku a ustlali si na chodbičce. Chvilku po rozjezdu jsme začali inspirovat naši mladou veslelou reprezentaci /holky měly dobré víno/ se kterou jsme se rozloučili v Fardubicích /Škoda/.

Naše rozloučení s vlakem bylo hrozné. Nejprve jsme si mysleli, že vlak vjel do kanálu. Jeden z nás nyslel, že jsme v plynové komoře v Majdanku.

To vše byl omyl.

Občané a jedna dáma r o m s k é národnosti nás ujistili, že jsme v Olomouci a máme vystupovat.

EIE 1 SKANDAL 2 (1970-1971)

OBVODNÍ KULTURNÍ DŮM
V PRAZE VE SPOLUPRÁCI
SCENTRUM PRO VOLNÝ
ČAS MLÁDEŽE PŘIČOVSKO

1 ROČNÍK FESTIVALU

INDUSTRIÁLNÍ HUDBY

7.4.89 18.00-23.00hod
STŘEDNÍ EVROPA
HORE HOR
ZAMPIONY V NAŠICH
BOTÁCH
DUO ASTARON

8.4.89 18.00-23.00hod
PAPRSKÝ INŽENÝR
GARINA
OZW
MONDRIAN
FRIEDER BUTZMAN

SPOLKOVÝ KAPAL - METRO
LENINOV - BUS 218, 1A
KONEČNÝ VLASTNÁ 887
PRAHA

INDUSTRIAL

Pod tímto názvem se nám v poslední době předkládají desky některých hraničních skupin a jistá část produkce domácí. Pro mnohé je charakteristickou této hudby hluk (všechno bušení do kovových předmětů, vrtřev, cirkulárky...) prostě organický chaos. Je fakt, že pod tímto zvrhem se nedá představit něco kořenného a industrial se s chutí jývá pod takovými označeními jako alternativní rock, ambientní, mu psychadelic, Deutsche neue welle, wave, improvizovaná hudba, Genia dilettanten, konceptuální rock, underground, kraut rock, minimalismus. Je to prostě jeden z druhů alternativní hudby. Hudba, která ke své funkci používá neakustické prostředky, akceptuje a mnohdy až moc používá elektroniku-vytváří pojem "Brutální elektronika"; realizující se nejen vlastním nákladem; uhnědění podzemí; naopak koketující s popem vycházející z estetických podnětů podvědomí, z mystiky, z psychiatrických motivů; někdy rezonující diáfony neposlouchatelný hluk /23 s vytvářející obraz přetechnisované lečnosti. Industrial mnohdy vychází z výtvarného umění, z divadelní estetiky, někdy vytváří zvukové kompozice určené pro dokreslování prostředí realizující sociální a estetické hnutí, nebo individuální nálady, které v minulosti nebylo snadné reprodukovat.

Začátky industrialu jsou nepochybně už v psychedelice konce 60-tých a začátku 70-tých let. Prvními představiteli byli nepochybně např. THE RESIDENTS nebo FAUST. U The Residents hlavně jejich první, ve své době velmi revoluční LP "Meet The Residents Faust je dodnes legendou. Jeho střítelem byl západoněmecký novinář UWE HETTLERBACK. Po vydání prvního byl Faust nazván rockovými terory.

70-tá léta přišla s punk rockem a novou vlnou, která (ještě než se komercializovala) pojala do sebe všechny alternativní proudy té doby. V roce 70-tých let se poprvé objevil

mín 'industrial' ve spojitosti s kapelami jako: KERE UBU, THROBBING GRISTLE, METABOLIST, CONRAD SCHNITZLER, WHITEHOUSE, DEUTSCH-ALERIKANISCHE FREUND-SCHAFT...atd. Tato generace pracuje ne-zřídka i s prostředky blízkými konkrétní hudbě, dává však přednost syntetickým zvukům. Až začátkem 80-tých let přichází nová generace s mnohem ostřejším přístupem k hudebnímu materiálu a promyšlenějším využitím možnosti studia-POSTindustrial.

Jedním z popíratelně nejvýznamnějších představitelů postindustrialu jsou nepochybně BINSÜRZENDE NEUBAUTEN. Tato skupina vznikla v roce 1980 a koncepcně začala používat "metal objects"(plechy, pružiny, tyče aj.) Vytvářela klasických nástrojů - kytaru a basu si doplnila zbičeckou, vrtačkou, pilou na železo, klavíry a mnohými dalšími předměty, které se zdály k hudbě spíše nepoužitelné. Dosud NEUBAUTENI vydali pět LP a tři maxiSP. V jejich hudbě je poznatelný vývoj; práce s experimentálními nástroji se postupně transformovala do experimentů s hudebními postupy. Velmi zajímavý názor vyslovil v jednom interview pro českou stranu jeden z členů MARK CHUNG: "V Československu jsme měli dojem, že tam vládne úplně jiná situace než na západě, že underground tam má úplně jiný význam, než tady. Tady se formuje z mladých lidí s dobrým sociálním zázemím, který chtějí vydesit své rodiče. Ať, dělá někdo muziku, která se škatulkuje do undergroundu nebo ne, tak to podle mě nemá na západě žádnou politickou relevanci, nanejvýš je to redukováný na komerční provozní struktury. Ten rozdíl, jestli to provádíš přes undergroundový sítě odbytu nebo přes etablovaný firmy organizující prodej, už sám teď nevidím. Vážně se domnívám, že vládnoucí síly v Československu se ohovají neobikovně. Na západě byly rebelie mladých často spojené s hudbou. Kapitalistický systém byl velmi šikovný a pohotový v umění tyto vzpoury potlačit t.j. kanalizovat a připoutat k systému. A nakonec ještě velmi vydělečně. Z rebelů se stanou lidé, kteří kupují produkty na kterých je napsáno: Za jsou rebelantský a tím je vše vyřízeno. To ještě mocipáni v Československu zřejmě neprozkoukali a pochopitelně docílnou pravého opaku, což s jeho hlediska věci nepovažují za tak špatný, neboť tím posílí ty společenské síly, které potírají."

Oč těch 70-tých let se prakticky termín 'industrial' graduje přibývá se na triko všem co hrajou 'něco jiného', anebo se k němu jiní hrde hlásí, aniž by věděli, co to je. Nevíte kam něco zařadit? Prosím, máte tu industrial. Ten to uměná, ať už minimalističtější avantgardu nebo disco. Ještě k tomu po poslechu industrialu se stáváte zneuznaným intelektuálem a to zvláště u nás znamená být nečím. Intože ten práce ví. Poslouchá industrial a čte český nezávislý časopis. Kdo může být víc?!

Ne, není každý v jednom pytlí. Ale někdy mě sere to tajemno alternativy, to přátelský poplácání po zádech punkera "však já vim, my jsme byli taky mladý", ale jinak dobře, proč ne.

(Dokončení na str.2)

DON'T MOVE ON OI

GRASS LIVES IN BRIDGE HOUSE, stálo v New Musical ~~zpráva~~, ale už nic GRASS jsme ovšem na každý pád nechtěli prosviňovat. Nikdy z nás nebyl sice jejich fanda, ale kdo je měl možnost vidět? Kromě toho bychom se měli doma v Hamburku čím chlubit. Skočili jsme do nočního vlaku a pak ještě pár stanic autobusem, byl to prosě hezký výlet a ještě k tomu jsme slyšeli hudbu. Bridge House/vypadá jako Bauernhaus/stál před námi. Hned jsme zaplatili libru vstupného a už jsme okukovali sál. Podium s tanečním parketem totálně připomínalo náš starý "Krawall 2000". Pěkně malý a těsný. Jenom nahoře bylo místo pro ty co s pogo nechtěj mít nic společného. Jako předhoz hraji THE DIRT. Pak kritická pauza a...GRASS! Ano, skutečně oni. A okamžitě začnou hrát. Zároveň je spouštěno video a film. K písni se neustále promítají na plátno filmy. Ohromné znaky GRASS sdobí jeviště, je to velmi smyslné show. Vrhám se ihned do pogo-davu a ukazuju dětem Londýna, jak vypadá právě hamburgské pogo. Zdá se, že ho znají, jenže já začal hned kopanci. GRASS hráli písni skoro dvakrát tak rychleji než obvykle. Dokonce "Nagasaki Nightmare" je živě vrcholové číslo. Už jen originál vystoupení pozůstalých z Nagasaki na videu. Hezky drsný obraz. Na jevišti vedle hudebníků GRASS hopsají ještě dvě děvčata. Obě spívají všechny písni/jako na LP Penis Envy/ a tak sáí jako obvyklý doprovodný sbor. Zpěvák, ve skupině zřejmě nejmladší, vytvářel pěkné akce, nechal punka vládnout na jevišti a spoluhlákat. Bubeník tohle nedělá asi moc dlouho/má už šedivé vlasy/. První kytarista a basista mají dost málo vlasů, tudíž mají vysoký čela. Druhý kytarista vypadá jako hippie a skoro nic nehraje. Pohybuje stále jedním prstem po hmatníku a vyřihl jakousi sekanou, kterou taky můžete slyšet na LP /stejně jako to dělají SUB3/. Ale zpět ke koncertu. Pogo bylo nepřetržitě a dokonce skins jej nadšeně/ostatně konicky/provozovali. Pak najednou změna. Na plátně se objevila letadla, je slyšet rádiový hovor, a něhož se vyklube originál předvedení svržení atomové pumy na Hirošimu. Letadla jsou už velice blízko cíle a velitel počítá: 10tut, 9tut, 8tut atd 2tut, 1tut tut mla a náhle je ticho. V tom začnou GRASS se zvýšenou hlasitostí hrát "They've got a bomb". Totálně laselivá přechod. Po této skladbě zpívá nadšené publikum: "Banned From the Roxy O.K." a GRASS okamžitě reagují a začnou tuto skladbu hrát. Pak přichází vrchol. "Do They Owe US a Living?". Punkové spívají celou píseň/ostatně jak jim nak/spolu se skupinou. Pak dají ještě k lepšímu dvě čísla a šlus. Právě včas, protože jsem byl úplně promočený. Po delším čase opět bujný koncert. A právě s GRASS. Textově je vidím jako špičku, ale hudebně? Ovšem jako už tolikrát, třeba se ukáže pravý opak. A všechno za libru. Mohu říct jenom GRASS RULES O.K.!

/Fanzone 23.4.1982, Hamburg/

D - deník

R - rychlých

Š - šipá,

K - konfident (tajný spolupracovník, důvěrník policie, placený udávач-Priruč. slov. nauč.)

A - avdbec

DRŠKA

...viděly a ústa vykřikly
hlavu jsem otočil
Někdo ji vyfotil
Hledí na mě ze stěny
Plakát, plakát, plakát bez ceny

...uce má zdvižený
...sta jsou smyslné
...roto ji fotili
Proto se snežili
Plakát, plakát, plakát bez ceny

Netuší bolestí a usmívá se
Ve svém dvojrozměrném světě vypadá sladce
Snaží se mi namluvit
Že i mně se žije báječně hladce
Ten plakát, plakát, plakát bez ceny

PLAKÁT JE LOUTKA

Ta její mladost naprodej
Každý uchyl si ji lapá nad postel
Možná i státního řádu nositel
Je prostě naprodej, je naprodej
Plakát, plakát, plakát bezcenný

Její oči nádherný
Pohled loutky dřevěný
Co udělá se všemi těmi penězi
Za fotky bez ceny
Plakát, plakát, plakát bezcenný

Plakát, plakát, plakát v pokoji
Hledí, hledí, hledí na mě ze stěny
Loutka, loutka, loutka bez ceny

Plakát, plakát, plakát v pokoji
Hledí, hledí, hledí na mě ze stěny
Loutka, loutka, loutka bez ceny

Plakát, plakát, plakát v pokoji
Hledí, hledí, hledí na mě ze stěny
Loutka, loutka, loutka bez ceny

PLAKÁT JE LOUTKA

...že na mě na oči, ať už ji nevidím
...si nechci to udělat, ale musím
...stáhnout si saliboty
...a zastříhat to svinstvo na plakát bez ceny

V úvodních třech větách uvádějící houně řekla publiku, aby se v rci klidného průběhu akce chovalo klidně, netancovalo a pankáči netropi výtržnosti. Ostatně ono nebylo téměř kde tancovat díky napevno přidělaným židlím a Jeseničáci na tropení výtržností tu nebyli.

AKU-AKU - houně, které to rozjeli svým klasickým androušem. Vystupení probíhalo po sinusoidě. Hráli rychlé a pomalé, do a špatné písně. Zpěvákovi housle místy vůbec nezněly. Ke konci přiosť což vyvrcholilo písněmi - Píseň malého mrzáka

"Z celého světa akorát
měl mě jenom jeden člověk rád,
ó mama mija."

- Hlubině ryby
- Stagnace

OSCAR BAND - nudně hrající voutsáci s fagotem, který chvílemi pomínil houkačku a jindy to byl jediný zajímavý zvuk. V paměti mi utkvěl kousek textu z písničky Křehlé -

"Ať se točí, jak se točí
nikdy se však neotočí dozadu!"

ROZMAZANÉ DETI - solovka, basovka, bicí, saxofon, bassaxofon, klavír, klávesy, láhev, píxle od tenisáků, plechovky od okurek, poklička + všemožná rytika. Zpěvák měl vysoký boty, červený šortky, bílou košili, hnědý sako a po jevišti lítal jako když hňá něj včely. Jejich tvrdá archlá muzika s převahou dechů mě mile překvapila na rozdíl od posledního vystoupení, které jsem viděl asi před rokem. Zpěvák seděl přesně k muzice. Hlavy -

"Ten člověk se rozpálil,
že hlava hlavou zapálil.
Dvě hlavy se vznítily
a jak sto hlav svítilo."
Tři hlavy se rozpálily,
že třicet hlav zapálily.
Třicet hlav se vznítilo

a jak sto hlav svítilo.
Nic z toho nebylo
a nebylo z toho nic,
jen z rozpalených hlav
byl hroznější
hic z palic."

Jen se sdělením W.Smitha ve Vokno novinách č.7, kde označil tuto kapelu jako novou krev androuše, nemůžu souhlasit. Nová krev možná, ale androuš se těžko.

ZONA A - i přes jejich "výborné" rozhovory v oficiálním tisku tančí téměř všichni punka. Po první písni jeden z pořadatelů přerušuje bratislavské tajtdlíkování a zakazuje jim pógovat před oódiem a posílá je dozadu za sedadla. Uoslechnou a řádění pokračuje. Zona muzikálně nepřivazla nic nového. Mají pár nových písní, které znějí jak staré; možná jsou trochu tvrdší.

SANOV - vrchol večera. První skladba (jenom zpěv a bicí) přechází do 15-ti minutového "punkového minimalismu". Mnozí pilovatí ne tančí a s údivem poslouchají.

Moskva - "My jsme ještě mladí
a brav budem staří
my nechceme válku
my chceme mír
námě rádi Lenina
večer budem do kina
MOSEVA SLIZM NEVERÍ!"

Bohdan

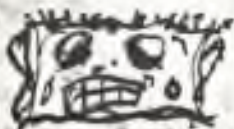
Pardubice

19

Chlív se průběžně posilňuje pivem a cigarem.

"odhodili mozky
aby byli lehčí
aby mohli vejš
mladě nad světem
zrzavě hočička
mámy se nedočka
máma se nedočka
zrzavě hočičky
ty její rudičky

tak jako suvenýr
ty jejich rudičky
na stál si dame
a budem se dívat
a budem vzpomínat

Jsou mozky kapaci
kdyby to viděly
tak by se zhrozili
spadneme do hajzlu
spláchnou nás penězma
jim budou k ničemu
nás zahřejou
na naše mrtvoly
padá špína a vrach
a dětské rudičky
nás přikrejou"

Na závěr přišli ojaří
teplíčáčích jsem je moc

TŘI SESTRY

Po jejich včerejšku a po
nenošlouchal.

Na tuto vydatnou akci se sjelo asi 300 členů. Jak jsem si
všiml z celé ČSSR.

Ještě něco k výzdobě sálu - nad pódiem vysela figurína ženy pově-
šené za nahu hlavou dolů. Takovéto choutky by se spíš hodily na neja-
kou akci Ligy proti ženám. Ale jinak je to FUCK !!!

KRUH

Chcete všechno věci, jak živých tak mrtvých, je
všeobecně známý. Většinou své majitele a za-
jímání se stávají všichni lidé na světě. Kruh

je hospodárně uspořádán. Kruh se uzavírá jen
majitel věcí, který nemá pro jiné výjimek a pro
něho samého je věc nejdražší. Zároveň

nezná ani věci cokoliv jiného. Což, když
z kruhu vypadne, se vrátí do kruhu vrátil, ale
již nikdy nezíská věc, která se pro něj byla
stejně cenná jako ta věc, kterou utratil v před-
cházejícím cyklu. Nejprve podotkněte se stále

Věci jiného majitele.

Věci proto z věcí, které jsou majiteli
věci se nepohybují pohybuje rovněž majitel.

ale pohybuje rovněž majitel majitelů. Majitel
z pohybu rovněž majitelů majitelů majitelů.

pohybu se majitel. Majitel pohybu majitel
když pohybuje věc, věc se vrátí do kruhu a majitel věci

Tato věc je majitel. Ze je majitel. Konec po-
l věci. Majitel věci. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci
je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci
je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci
je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci
je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci
je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci
je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci
je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci
je ro majitel. Věci se vrátí do kruhu a majitel věci

Jak Masomlejn k jménu přišel

"... tady člověk s láskou k bližnímu moc nepořídí. Vůčko tady člověk může projít sám, ale "mlýnkem na maso" neprojde."

Arkadij a Boris Strugačtí - Piknik u cesty

Sugestivní obraz "mlýnku na maso" není rozhodně jedinou z paralel, která spojuje soubor Masomlejn se známou novelou bratří Strugackých. S motivy osamělosti lidského individua uprostřed davu, se ztrátou schopnosti komunikace a porozumění či se vzájemným odcizením člověka člověku se ostatně členové skupiny potkávají v "betonové džungli prefabrikovaných charakterů a vztahů" domovského Havířova na každém kroku. Ovšem tam, kde u Strugackých naplno zaznívá skepse, beznaděj a pochmurný pesimismus, dává Masomlejn přednost odlehčené poloze vtipné ironie, parodického nonsensu i originálního humoru. Výsledkem je "totální" sepětí hudební, textové a vizuální složky, představující jednotlivý koncepční celek. Od prvotního jednoduše syrového zvuku se kapela postupně dobrala k dnešnímu současnému projevu, kde základní punkový substrát znamenitě doplňují nevšední texty, ozvláštněné hojným použitím regionálního dialektu /Papaláš fáro, Muslimský sněm ve Frýdku/, spolu s promyšlenou podílovou prezentací na způsob rockového divadla či kabaretu /včetně svérázných kostýmů/.

Není tedy divu, že zmíněné atributy řadí Masomlejn po právu k nejlepším reprezentantům tzv. "moravské větve" tuzemského rocku, jenž i v podobě právě této formace přesvědčivě dokazuje svůj přínos pro domácí hudební scénu.

Jakkoli je fenomén Masomlejn s ohledem na zdejší rockové dění vyjimečný, počátky tohoto seskupení byly až tuctově všední. Sešlo se zkrátka pár středoškoláků, s nápadem udělat muziku podle svého. Každý na něco hrál, ale dohromady toho moc neuměli. Nechybělo však nadšení, a tak když se po letech tovaryšských jinde /např. Jiří Proků v legendárním Třírychlostním Pepičkovi/ potkali znovu někdy kolem roku 1986- byl Masomlejn na světě, nyní ve stávajícím obsazení:

Michal Lang-bicí, Jiří Proků-baskytara, Martin Lukáš-kytara, zpěv, vedoucí, Dana Lukášová-zpěv, Jiří Tibitanzl-saxofon, tč.na vojné a hraje, jak opoušták dovolí.

Po premiéře v prosinci 1986 v Olomouci a častém koncertování Na Chmelnici v Praze se dostavily i první výraznější úspěchy na přehlídce Valašský Špalíček, neztratili se ale ani na rockové Vysočině v Havlíčkově Brodě a letos postoupili vítězstvím v krajském kole na Rockfest.

Aktuální program, komponované pásmo-koláž s nímž Masomlejn momentálně vystupuje, se nazývá "Kozy paní prezidentky a olizující se zajíc." Pokud tedy máte v oblíbené duchaplnou zábavu a nikoliv laicní podbízející taskařice, nenecate si koncert skupiny Masomlejn ujít.

Ale vy ještě chcete určitě znát odpověď na otázku v titulku. K tomu kapelník Martin Lukáš vysvětluje: "Pro jméno kapely jsem si našel inspiraci v "mlýnu na maso" z povídky Trychtýř jednoho mého ostravského kamaráda."

Karel Kláška

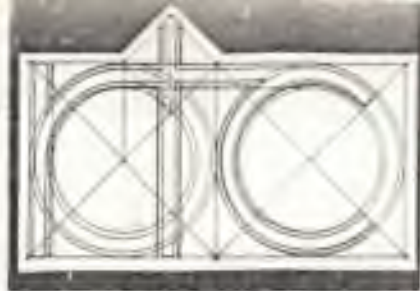
Soubor Masomlejn v přestávce natáčení svého prvního loutkového filmu. V pozadí tapisérie s typickou krajinou.

Masomlejn

Když přijede
překvapení
z Holandska

1. část

29.3.89 má skupina R.T.C. svůj první pražský koncert v Junior klubu na Chmelnici. Je vyprodáno, ale to bývá na Chmelnici většinou. Tentokrát ovšem právem, i když to zatím málokdo tuší.

Jako první příleze k mikrofonu Čecháček, který nás informuje o tom, že R.T.C. hraje už 8 let, z toho prvních 6 pouze ve studiu a teprve poslední 2 roky vystupují koncertně. V roce 1986 vydali svůj první singl a teď ovládají vydání první CD desky, která je hned dvojalbum. Konferenciér později s ním máme konflikt v satně) představí ještě předspěváka Watchmana, o kterém říká, že hraje hard-folk. V tom má možná pravdu. Ostatně takový o předskokan by si zasloužil samostatný koncert. Bici má předtčeny na pásku, sám hraje na španělsku a nikdy mu nedojde dech. Je to obdivuhodný samozřejmě si získal celou Chmelnici a ta asi po 40 minutách je skvěle naladěna na R.T.C.

Já mám radost ještě dřív než začnou hrát, protože vidím za mikrofonem pěknou divku, navíc oblečenou tak jak se mi to líbí. Vedle zpěvačky stojí za ušima, antenizátorem a dvěma sólo kytarami celkem čtyři kluci, kteří se do toho opírou od první noty.

Nestačí si sárat! Z mé ležící polohy se postupně stává sedící a při skladbě Seropositiv začínáme s mým kámošem Čunáčkem tančit. V sále nastěsí nejsou židle (přání R.T.C.) a tak je tam pro nás dva místa dost. Ale nemyslete, že je to nějaký punk nebo hard core. Je to hodné nevšední, ale hlavně nekomerční hudba. Většinou skladeb dominují klávesy, kytaristé jen občas vyrazí k divokým exhibicím. Bici zní tvrdě. Zpěvačka, jak se ale

později ukáže, nebyla ani neklávesista a bubeník, k tomu všemu ještě tluče do různých plechů a šlatalek, které vydávají rány, jak když prstí hrom.

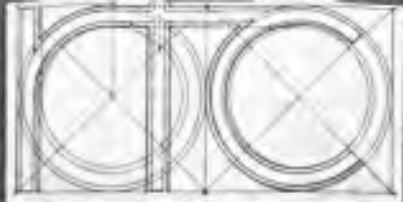
Skupina sama svoji hudbu nazývá 'contaminated music' (nakažlivá hudba) a nechávají se inspirovat příkladem Frankem Zappou nebo Lenone a McCartneym. Mě osobně se nejvíce líbí skladba Sick of Sikhs. Text v překladu je uveden na poslední straně.

Po skončení skladby Seropositiv ve se s Čunáčkem ještě na chvíli ukdnujeme, ale po parch dalších taktů už nás na zemi nemůže nic udržet a vrháme se do toho znovu. Konečně přidávají i ostatní. Najednou je k ávesista Ron, který ale teď zrovna zpívá, s mikrofonem u mé hlavy. J se snažím zachytit každé jeho slovo a když bezpečně rozumím, překládám přes mikrofon "My Girl is Drunk!" (Má dívka je opilá). Publikum i kapela jsou úplně ponořeny do hudby, panuje všeobecné nadšení. Pochopitelně přidávek a po dlouhém bouření ještě druhý, stoprocentně neplánovaný a 100% úspěšný.

Hned po skončení představení l ví kamarád tužku a papír a já pár anglických slovíček, abychom se um li aspoň představit. Po příchodu d šatny se všichni srdečně zdravíme (líbam se se zpěvačkou, bohužel je ná se jen o společenský polibek) a všichni navzájem si třeseme rukama. Pak už mluvíme hlavně s Ronem. Pís mi text Sick of Sikhs a podává k n mu vysvětlení.

Závěr rozhovoru nechutně přer konferenciér, který vtrhne do šatny a vulgárními výrazy a hrubým jednáním nás z ní vyhodí. Holanďané netuší o čem se jedná a my protože nevíme co je dotýká zač, raději volíme strategický ústup do nejbližší hospody, ale jsme tak v soku, že se ani neposadíme, kupujeme jen lahve a mizíme dál.

...o několik
dní později

2.část

Proč jste přijeli do Československa? Co si myslíte o lidech
v Československu a o našem publiku? Viděli jste nějaké naše
skupiny na Rockfestu, jestliže ano, jak se vám líbili?

Byli jsme sem pozvaní. Slyšely tady naše desky a líbily se jim. Taký
se rádi podíváme do světa a zahráme zvláštním lidem. Lidé v ČSSR
jsou velmi různí, od příznivců punku po vyznavače let šedesátých, od
funkcionářů po normální lidi. Posluchači jsou nadšení; zvláště v klubu
Na Chmelnici. Festivalové publikum je zdrcenlivější.
Neviděli jsme moc českých skupin. Myslíme, že jsou ze středního prou-
du, zvláště rockové festivalové skupiny, protože jsou podporované stá-
tem.

O čem zpíváte ve vašich písních? Js "Seropositive" varová-
ní před AIDS?

Zpíváme o "zábavě" - o sexu, lásce, náboženství, kovbojích, extázi a
někdy také o politice, ale vždy v nepravém slova smyslu, nebo humcr-
ním způsobem. Sakristická Seropositivé je varování proti AIDS, ale
také symbolem naší kontaminované hudby.

Pokládáte se za politickou skupinu, jaké jsou vaše politické
názory?

Ne! Snažíme se bavit lidi, ale budeme vždy pro, aby si lidi mohli vy-
tvorit své vlastní závěry. Jsme pokrokoví a v hlavách máme hodně svo-
body.

Ríká vám něco punk?

Punk pro nás cosi znamenal, ale teď už je mrtvý, už nemá víc co říct.

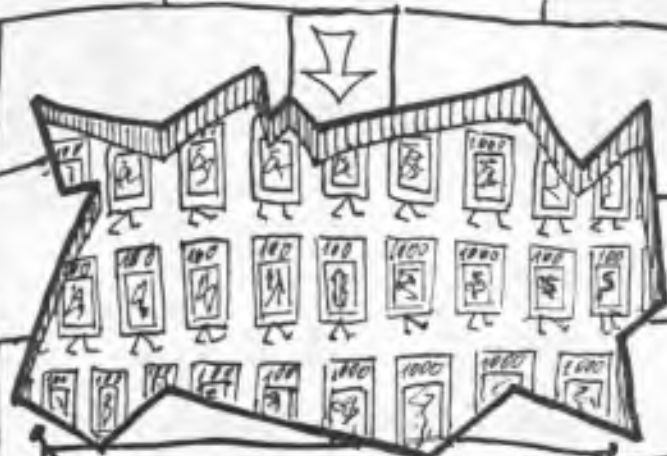
Co si myslíte o hnutí A.L.P.? (Hnutí za osvobození zvířat)

Naše zpěvačka Yonne je vegetariánka, ale zbytek skupiny s ní "nesympa-
tizuje" - jedí maso! Ale jsme proti zraňování zvířat

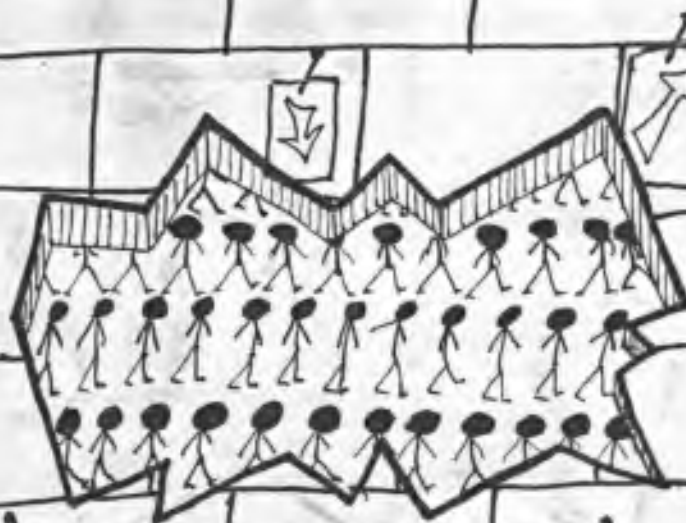
Jaké jsou vaše oblíbené skupiny?

Frank Zappa
The Residents
Strawinsky
Kraftwerk
Yellow Magic Orchestra (Japan)
Tuxedomoon (B.Reininger)
Beatles
R.T.C.

napsal a rozmluval

Kampak jdou?

Kampak asi jdou?

klobouků. Jejich chladný povrchlivý postoj k cizincům a jejich styl a návrst v tanečních vzbuzovaly respekt a byli obdivováni jejich bílími současnými.

I když typický obraz skinheads jsou vysoké boty a kšandy, oblečení se večer měnilo, když skinheads šli do tanečny nebo klubu. Zatímco denní oděv byl volný a těžký, šaty na večer byly dobře střižené a drahé. Oblek od Dornieila, petrolejově modrý a červený dvoubarevný oblek nebo jemný mohérový oblek byly šaty, které každý skin chtěl mít, ale jen pár si to mohlo dovolit. Cílem bylo přezářit každého v tanečně. Vázanky s jejichlenci dávaly vyniknout drahým oblekům. Hedvábné kapesníčky zabespečené špendlíkem byly nošeny v náprsní kapse obleku či bundy.

Styl skinheads se rozšířil ve fotbalových klubech, tanečních a tanečních okruzích. V době, když ho všimly sdělovací prostředky, byl již dobře zaveden. Mezi fanoušky londýnských klubů Tottenham, West Ham, Chelsea bylo mnoho skinheads a brzy dali svou existenci znát fanouškům soupeřů. Ian Walker si vzpomíná, jak viděl 4 000 skinheads na fotbale v roce 1968:

"Všichni měli seprané Levisky, jako kravatu uvázané šátky a krátce ostříhané vlasy. Vypadali jako armáda, když šli po zápase do "akce"!"

VLASY

Mimo oblečení je i účes důležitým indikátorem toho, kdo jste a ke kterému kultu patříte. Váleční šmelinaři, teddy boys i mods měli vlastní odlišný účes. Tvrdí mods začali s krátce ostříhanými vlasy v roce 1964 a tento účes převzali "S", čímž vzniklo jméno, které si sami dali "buráci" (pozor! další význam slova peanut je bídný, ubohý v americkém slangu) i další jména jako citroni, špiónské špalky a bezhlaví. Názvu skinheads už bylo použito pro americké námořníky za druhé světové války, ale sestřih "S" není ježek, který je krátce zastřižen na stranách a ležící na vrcholku hlavy. Délka stříhu je řízena tloušťkou zarážky na holicím stroju. Jsou čtyři zarážky, kde číslo 1 dává nejkratší vlasy a číslo 4 nejdelší.

Vsestřihu by měla být pěšinka zcela do koruny. Opět tento styl byl okopírován od "západních Indů", kteří ho používali jako část jejich vlastního stylu účesu. Některé sestřihy byly křažší než číslo 1 a měly "tma vě" stíny, ale v té době to nikdy nebylo dohola.

Protože dlouhé vlasy byly znakem hippies a ztroskotanců, očekávali, že hnutí anti-hippies přijme krátké vlasy. Ale krátký sestřih má i jiné výhody. Když se perete, mají krátké vlasy výhodu, neboť soupeř za ně nemůže chytit. Další výhodou je snadné česání a mytí. Nevadí při práci. Kníry a plnovousy byly na "S" vidět velice zřídka. I holení bylo povinné a strniště nebylo přijímáno. Nicméně někteří "S" měli dlouhé kotlety až ke spodní čelisti.

Účes se časem měnil. V počátcích byl účes "rozumně" krátký, pak přešel do módy sestřih číslo 1, takže "S" vypadal téměř plešatí. Ke konci roku 1969 se vlasy prodloužily a vzniklo nové jméno tzv. "suedeheads" (což je totéž jako skinheads). Tito měli vlasy dlouhé nejméně 4 cm. Vlasy byly pečlivě ošetřovány s pěšinkou na straně a pečlivě učesány. V roce 1971 vzrostly vlasy až k límečkům a poslední fáze byly vlasy ulízané. Jméno vzniklo z celkového vzhledu a z jisté podobnosti s botami bez ozdob. Ačkoli ulízaní se naprosto nepodobali svým skinheadským předchůdcům byli to stejní chlápci, kteří pokračovali v módě.

Obecně řečeno, krátké vlasy jsou veřejností připsovány trestancům, vězňům v pracovních táborech a armádě. To bylo přesné ono mínění, které chtěli "S" dosáhnout.

HUDBA

Je těžké si představit kult mládeže bez vlastního typu hudby. Hudba slouží jednak k identifikaci a sjednocení členů skupiny, jednak k zábavě. Tedy měli rock and roll - nazývaný některými americkými duchovními

"Záblovou hudbou". Mods měli soul - The Motown sound - a beatorou hudbu. Pro začínající skins bylo nutné získat svou hudební identitu. Učinili to přijetím jamajské hudby, kterou si černí z jihozápadního Londýna přivezli ze své domoviny. Tato hudba byla populární mezi Rude Boys. Na Jamajce vznikl nový hudební styl odlišný od jazzového rytmu a and bluesové hudby Severní Ameriky. Tato ~~XXIX~~ hudba má neustále se opakující jednoduchý tep. Nazývali ji lepkavou, hýždovou a šlapací.

"Tak lepkavá, že ji můžete hodit na zeď a ona tam zůstane viset."

Byla známá jako ska, modrý beat nebo skálopevná a společně jako reggae. Tato hudba se hrála většinou reprodukcí, málokdy živě v tanečních a zábavních místnostech hospod jihozápadního Londýna a severozápadního Kentu, jako jsou "Daylight Inn" (Denní zájezdni), Three Tuns (Tři kádě), Lord Palmerstone a Ram Jam Club v Brixtonu. Mods již v této době byli a skins ji přijali za vlastní. Na tuto hudbu se výborně tancovalo a skinheadi byli výborní tanečníci i když jako plouzáky tancovali raději so

ci. Hudba reggae nebyla organizována jako populární komerční hudba velkých skupin a jejich napodobovatelů. Hrálo ji málo bílých hudebníků. Reggae se hrálo na diskotékách ze zvukových zařízení, které zdůrazňovalo rytmus. Zájem byl soustředěn na hudbu nikoliv na skupinu. Disc jockeyové přidávaly hlas k původně instrumentálním skladbám, které pak byly nahrány jako další verze těžké desky. Dva disc jockeyové spolu soutěžili v klubech, když praktikovali hudbu.

Nahrávalo se v malých studiích a cena byla nižší než u komerční hudby. Harry Hawke tvrdí, že to byl cíl "S" oddaných hudbě, aby měli nejnovější vydání desky a hlavně tzv. bílé nálepky - což je označení zkušených vzorků - kopie nahravek byla známka "S", který zná svoji hudbu. Zná nejší soubory - The Maytles, The Upsetters, The Skatellites a The Ethiopians.

Bílá mládež se připojila k černým, kteří již byli fandý této hudby. Reggae byla hudbou chudáka a její náměty byly získány v ghetech Trenchtownu na Jamajce. Skladba "54-56 Toje mé číslo" je například odkazem na vězeňské číslo. Písničky mluví o pití, drogách, nepravu a bojovních vydeděncích, některé jsou prostě milostné písně. Tato oblast nebyla středem zájmů komerční produkce a pro umělce nebyla atraktivní.

Producenti nové hudby většinou začínali jako zvukaři a začali vyrábět desky určené speciálně pro tanec. Různá pojmenované tance přicházely a odebířely a lišily se v jednotlivých klubech.

Živý, nervózní rytmus v reggae byl skins přijat a později vznikly i původní skinerské nahrávky. "Skinheads Moonstomp" (Měsíční stomp skinů) z roku 1969 je pravděpodobně nejznámější. Vybízí skinheads: "Chci aby se všichni skinheadi postavili na nohy, dali své brases dohromady, natáhli nanohy boty a dali mi kus toho starého měsíčního stompu!", ale byl to těžký pokus uspokojit trhskinheadů. Další desky určené přímo skinům byly také dost ubohé.

Dobré nahrávky vyžadují více zkušeností než jen stompat dokola. Aby se na ně celou noc tancovalo vyžadovalo hodně energie a činnosti. Energie se získávala z "blues" (amfetaminy), protože se běžně tancovalo od soboty do neděle.

Další import z Jamajky byl Rastafarianismus, což byl mystický kult založený na korunovaci Haile Selassie za krále Etiopie a týkající se pádu bílé koloniální rasy (Babylon). Hudba Rastas byla tzv. "dub reggae" (táh, kaluž, synchronizace), s těžkým pomalým rytmem méně vhodným pro tanec. Postupně se stalo hlavním druhem hudby černých, kteří opustili reggae sknit. Dub reggae má náměty pojednávající o pádu Babylonu, které jsou otevřené nepřátelské bílému světu. Pojednávají o takových Rastafariánských spirituálních pojmech jako je Jah nebo ganja (marihuana), což nebylo v záběru skinů. Spojení skinů a černých ve společné hudbě skončilo.

V době, kdy posernost oddělovacích prostředků byla soustředěna na hippies, "sili květin", mytiky a hrozná soulož, pracující třída skiny přijala agresivní formu chování v souladu s "tvrdou" uniformou jejich bot a šli.

Skiny se vášnivě zajímají o kopanou. Zvyšující se komercializace této hry satekla její původ jako hry pracující třídy a pomohla vytvořit situaci, kdy se násilí stalo v kopané obecným. Kluby sdílely toto násilí od počátku šedesátých let. Zložené finanční poměry pracující mládeže v šedesátých letech umožnily vytvoření velkých skupin pohyblivých fanoušků. Na chování fanoušků reagovaly fotbalové kluby zvýšeným dohledem nad nimi a jejich soustředěním do oddělených částí hlediště. Byly vystaveny speciální ohrady s ostrými dráty. Klub Arsenal měl vlastní "vězení", a povídalo se, že jeden klub má podzemní místnost, kde jsou nezvládnutelní fanoušci dávání do řetězů zapuštěných ve zdi. Tato opatření jen zvyšovala napětí konfrontace, upevňovalo kult a pocity vzájemnosti fanoušků.

Fotbal byl hlavní událostí týdne. Nabízel všechno vsušení a dobrodružství a "tvými kolegy", možnost ukázat fanatickou loyaltitu tvému klubu, dokázat trojí tvrdost a získat obdiv svých přátel. Střety s policií a fanoušky protivníka, účast při zpěvu rituálů, skandování na zeleném trávníku společně s možností opít se a bláznit poskytl jistý druh pocitu a vsušení, které normálně pracující mládež nemá.

Ponevadž fotbal byl chápán jako bitva, bylo přirozené použití zbraní. I když někteří skiny tvrdili, že jsou tak tvrdí, že žádné zbraně nepotřebují a neexistovalo žádné standardní vybavení zbraní (např. britový teddie či řetězy od kol u "grebo"), používali na fotbale a při jiných příležitostech různé zbraně.

Zpočátku to byly okované špiče průmyslových bot, které dokázaly úspěšně vyřadit protivníka. Policie to velice brzy zaznamenala (jako účinnou zbraň) hlavně v případech, kdy na špičkách bot byly kovové špiče a musely být nalezeny jemnější zbraně. Tak zvané Willmullské cihly byl novinový papír tak dlouho skládán a stlačován, že vytvořil obušek. Kovový hřebec se značičatou rukojetí je další příklad, jak lze vyrobit zbraň, která hned nevzbudí podezření policie. Kovem odobrně řezanky od hodinek, napětí mince, hvězdy Kung Fu se spilovanými hranami také patřily do této kategorie.

V roce 1969 byla epidemie vrhání šipek, cepy na výši, které se neměly brát na fotbal. Sloužily při pouličních rvačkách společně s žiletkami sevrávanými mezi prsty nebo vsazenými do podrážky bot. Pro uschování zbraní byly do obleků věšány tajné kapsy. Zajímavou zbraň měli fanoušci Midlandu, tvořila ji kovová dlatě helma se štítkem nabroušeným tak, že tvořil ostrí.

Výstroj je samozřejmě součástí rituálu a úkryt před policií je součástí hry.

Malou zbraň v boji proti fanouškům protivníka byla barva ve sprci. Napís: "Tothenham skiny vládnou, OK?" na každém rohu Západního města odrazoval protivníka a oslavoval vaši sílu.

Skiny hlavně chránili své vlastní teritorium. Každý skin gang - nazývaný posádka, měl svoje vlastní území, které bránil proti jiným skinům a ostatním gangům. Bitky mezi skiny vznikaly většinou porušením teritoria posádky. Někteří posádky, například s velkých paneláků, měly až 200 členů. Jiné posádky, popsané v The Mint House, byly mnohem menší.

Způsob dopravy na rozdíl od ruda nebo rockerů nebyl podstatou částí kultu. Existovali sice skiny na skátrech nebo jezdili v autech (Ford Cortina nebo Transit), ale příjemný způsob dopravy byla veřejná doprava.

Když posádka vyjela do Southendu na výlet "Bank Holiday Monday" přijela na místo vlakov a šla jako jednotka z pobřeží. Když šli po ulici s dunícími botami a lusknáním (což byla zvláštní annýr 33), všichni stejně oblečení a ostříhaní vytvářeli představu síly. Chris Welch napsal: "Po-
hled na krátké vlasy a svuk těžkých bot vstupujících o půlnoci do tří-
pý baru nebo tanečírny je důvod pro nepřijemné pocity v zádech." I když
nemastaly žádné bitky, útočit v takové skupině stačila. Trvalo jistou
dobu než se policie naučila odebírat akinám tkaníčky od bot a někdy i
šle. Odpověď skina bylo použití "krátkého spojení" zapínání bot ještě
náhradními sponkami, které policie nepostřehla. Šle byly na odobu, vě-
tšina jeanoš a kalhot držela sama.

Postoje pracující třídy z východního Londýna byly parodovány Alfem
Jarrettem, když popisoval Harrone Mitchella, ale jeho přímě loyalisti-
cké, antisocialistické, proticizinecké, antiintelektuální, mužsko-šovi-
nističké mínění se sád odrážet násorek pouze přehnané pro účely komedie.
Některé z těchto násorů byly v chování "B" vidět, ale tak dalece to ne-
lze sobečňovat. Tak například díky extrémním znakům západníindických
černých a huby, kterou hráli nebyl mezi akiny a černými žádné antago-
nizmus. Mnoho černých byli akiny nebo tvořili vlastní posádky - Kilburn
Slack a Kilburn Whites.

Bloněné emigranti z Asie měli odlišný uzavřený způsob života a ne-
přijali způsoby bílé pracující mládeže.

Vnitřní oblast města hrozila buď záplava imigranty nebo demolic
a stěhování na periferii. Nášl skina může být chápáno jako odpověď na
takové změny ve společnosti. Výprasky Paki (Pakistánci) byly kombinová-
ny s výprasky teplotů, policejních přepadových hlídek, vlasatých a stu-
dentů. To způsobovalo, že skina byli jak nenávidění, tak se jich lidé bá
li. Když se sdělovací prostředky soustředili na tento projev kultu, ně-
kteří skina opustili hnutí a byli nahrazeni většinou násilníky. Nebyl dá
vod být skina, kdyžs policajti sebrali, jakmile jste někde přišli.

Posádka byla původně mužská skupina jako každý jiný městský gang,
ale postupně se na scéně objevily i dívky. Protože dívky měly být pro-
hledávány pouze policistkami a těch je méně než policajti, staly se u-
žitečnými přenašečkami zbraní, šiletek atd.. Oblečení dívek bylo stejné
jako u mužů. Nelze rozlišit dívky od chlapců. To byla typická střížnost
reportérů, když viděla novou skupinu mladých. Většina dívek, někdy na-
závaných renades nosila bennies, button-fly red tags, bílé ponošky, la-
cíné mokasíny nebo "opiščí boty". Když mouda dospívala nosily třídrtve-
čnů bundy přes minisukně a sítované punčochy. Stříh vlasů byl šle 2
nebo 3, s pěťovými třepením dohola. Některé měly dlouhé rovné vlasy. Kom-
binace sítových punčocháčů, krátkosukně a krátkých vlasů. Vytvářela
dojem, který byl pro pozorovatele ohromující.

ÚŘADY

Vztah k úřadům, škole a policii nebyl specifický pro skina-
ds, ale byl podobný jako u ostatních pracující mládeže. Byť skina ne-
malo normální vliv na vztahy v rodině. Matky vítaly krátké vlasy, pro-
tože přinášely méně problémů. Otec se slyl líbit, protože byl uhladný
a pracovní. Na rozdíl od strokotanů střední třídy, rodiny skina je
většinou podporovaly, pomáhaly finančně a působily jako druh ochrany
před školou a policií.

Policie je se srdce nenáviděla. Podobně jako u učitelů existují
jeden dva dobří policajti, ale většinou člověka seberou za věci, které
neudělal, aby si je pamatoval. Naštěstí pro oddělení střížností policie

to skini říjenní, říjenní jako samozřejmost. A předchozíci v-
tou-se pochopitelně jakožto samozřejmosti nesmíme nikdy smířit - poz.
má).

UCHYLKA

V zimě 1969/70 byly vlasy skini delší, rozčesané pěšinkou a uhlase-
né. Oblaky se nosily nejen večer, ale i ve dne. Polobotky nahradily
vysoké boty. Šla zmysly a nastalo obecné nošení pásek. Výsledný efekt
připomínal módu z let 1964/65 s jejich studenty z hlediska. Přednost
měl elegantní zjev. Používaly bouřky a dešťníky se zastřešenou špičkou. To
byla doba tzv. "sfusedheads".

Tradiční čistota a kádne obyčejné ozdoby - to stále platilo. V roce
1971 se vlasy opět prodloužily a dosáhly téměř k límci. Původní skini
se podobali mělo ažkolí měli křetelně stejný původ. To bylo poslední akt
dium vývoje kultu. Setrvalo dlouho a na začátku roku 1972 vymizely a
přenesli místo budge gear (tj. buď ovčí kůže nebo papoušek), baggies
(pytel - polná mrkva) a flares (svonové kalhoty) a glam rocku (side-
alisovalý rock).

NAVRAT

Styl skinheads nikdy ve výhodním Londýně nevymizel. Na ulicích je
však v letech 1972-1976 nebylo moc vidět. Dlouhé horké léto roku 1975
vidělo vznik mimořádně nové kultury - punku. V následujícím roce válči-
li punsi a tedy na King & Road & v Chelsea v sobotních odpoledních. Je
sajímavé, že na obou stranách se objevili podporovatelé a řad skins,
s nichž většina byla návratem skins. Jak posuzuje Dick Hebdige, punko-
vé potřebovali určitou podporu ve svých bitkách a tedy, protože v je-
jich oblečení nebyli dostatečným soupeřem pro své agilnější protivníky.
Následníci starých skins spíše podporovali tedy, kteří byli probití
a proimperiální, kdežto punkové byli protikřivostí a byli šťastni, když
mohli připínat spínací špendlíky na obras královny. Skini, kteří podpo-
rovali punky, byli novou krví, chtěli být viděni více anarchoistickými
a více šokující než punkové.

Noví skini při svém návratu zachovali neextremnější prvky starého
stylu a ještě je rozšířili. Vlasy byly ostříhány do hola, nebo krátce
vlasy odbarveny. Někdy byl ve vlasech vybarven nápis Union Jack apod.
vrátili se vysoké boty a šle. Menosili se oblaky. Objevilo se řísné te-
tování, i na obličeji. Veřejnost byla otravována nacistickými posdravy.
Flak veřejnosti a teenagerů již v podstatě vedl k dohodě s punky, ale
tito skini věděli, že nikdo nebude tolerovat jejich svévolné skupinové
násilí.

Skini zabusovali dějem téměř robotizované, uniformované armády, kde
útok na jednotlivce má za následek násilnou odpověď od ostatních. Obrá-
nek skini, kterého vede policajt v poutech ukazuje nápis "Made in Lon-
don" vyšetřovaný pečlivě na čele skini, ten má skrivenou tvář a dva pra-
ty vstředné proti kameře.

Skini, kteří podporovali tedy byli tradicionalisté. Obnovili se té-
měř přesně tak, jako bývali původní skini a jejich elegantní, elitou pra-
vující třídy a jejich postoj. Tito lidé pronásledovali punky jako by
byli hippies etnické třídy před deseti lety. Nenáviděli nové plastické
skins. V Londýně byli hospody, jejichž klientela se sestávala s původ-
ních skins ve věku nad 25 let, a ve kterých nikdo s nových skini nebyl
tolerován!

N. J. čim 18.3.

Epický metal CEMENTU se líbil. Nové písničky se ještě nezaposlou-
chaly aze starých, hitů hráli jen "Terezu" a několik méně známějších.
Koncert PULNOCI byl věnován I.M. CIRKUSOVÍ. Byla to hodina psy-
chadelické smrti. Violončelo se naprosto ztratilo v tom nelibostném
kytarovém básnění. Z písni P.P.U. zahráli "Kamárka". Největší úspěch
měly "Kochomurky bílé", ale mě se víc líbily "Chrámý těla".

PŘÍSPĚVEK od P.S.

NA OKRAJ

...do roku 1981, kdy se objevily skupiny adrese (bláznovství a J-Tone) (svoutónová skupina). adrese byla dobrá taneční skupina, která hrála staré ska a rocksteady. "Fuck art - let's dance" (Berem na umění, pojďme tancovat) bylo nejen jejich heslo, ale rovněž nejlepší způsob, jak popsat postavy věšiny těchto nových skupin. Vzájemně adrese mělo spočátku velkou návštěvnost skino, ale hudební kritika nedokázala se svých názorů vyloučit politiku. Vyzdvihla skutečnost, že některé skupiny na představeních byli členi ultra-právěho Britského hnutí a zanařila adrese se fašisty. Jedinou cestou, jak to zmařit, bylo vyloučit jejich fanoušky z fan skinheads, což učinili.

Odlíčením hudbou spojitých návratů, více punkově orientovanou představení Jimmy Pursey a Sham 69 (převod, bouze, švábů, bláznů). Jeho výkřiky "skinheads jsou spátky" mu zajistili publikum z fan skinheads. O jejich potlačení na vystoupení Sham takodmítli své následovatele.

Vyrasení skins věnovali svou příseň jiným skupinám: Ironriver (Broubovák), Cockney Rejects (Koknejští aneto), Angelic Upstarts (Anđeleké vřety), Cock Sparrer (Kohouti bojovníci) a Bad Manner ("patnáct způsobů"). Tyto skupiny buď hrály i když se publikum prale nebo jako v případě Ironského muže Donga Ironleboho, želví postavy "patnáct způsobů" - vyrasili mezi sebou se publikum a rozdělili dav sami.

časopis Larryho Bushella o hudbě pravidelně hodnotil skupiny stylu Sham 69. O této tvrdé, rychlé a nemelodické "punkové" hudbě, se říká, že je novou hudbou skins. Říkali jí "Oi" hudba. Ale po vystoupení v Acklam Hall a Southall, kde došlo k vášnivé nepokojům, jako příjmy následek přítomnosti skupin a jejich fanů, už o nové skinheadske hudbě nebylo moc slyšet.

Přes rok 1981 a návrat skins je příliš čerstvý, aby v nás bylo pro pozorovatele něco rozumného najít. Pohled na skins, jak bojují a zda vyvolává dojem, že nová generace zapomněla na svůj původ. Návrat ne ní vhodná slova k popisu znovuzrození skins, protože ten nová byla o dělena politická role, kterou ti původní, kteří nevěřili žádné politické straně, neměli. V tomto případě "návrat" znamená nový styl, odlížený v ložnici, v chování, v postojích a ve vzhledu.

NOTES

1. Christopher Booker, The Neophiliacs
2. Nová společnost
3. Jamaica, Babylon
4. Subkultura vřanám stylu
5. Pravidla nepokojů
6. Barevný dím, Slova vřahodného janga

6

AKCE

PRAHA - KD DELTA

18.2.89 1930 hod.

Původně- ORLÍK. & hosté- PLEXIS, B.B.B. BAND
Později- ORLÍK, TŘI SESTRY, VANASTOVY VĚCI

K Deltě přicházím už v 17⁰⁰ hod. Zjišťuji, že předprodej je až v 18.30. A tak spokojen s myšlenkou, že lístky budou vcházím do místní restaurace. Již ve dveřích se dovidám, že nic nedostanu, že prý mně podobní tu už dnes bordel udělali. Skini, čekající na představení, si klidně popíjí a já odcházím jako nějaká prašivá svine. Jdu do nejbližší hospody kde již sedí Hradec, Šamberk, Vamberk, Ústí atd. Prý je taky vyhodil.

18.30- stojíme v předprodeji. Holohlavými se to tu jenom Memží. Provokují a dělají ranena. Někteří je i kupodivu mají. Asi v 19⁰⁰ kdy se vyprodaly všechny lístky (a 16 Kčs) přichází kladengské blištěcí se hlavy. Připadá mi to jako před bouřkou. Stahují se zelené mraky bomber a už se začíná blýskat od šovinistických kebulí.

vcházíme. Připadáme si jako ve vestibulu televizního studia. D. Matásek /Trilogie Jak básníci přicházejí o iluze/, Dan (příjmení jsem nezjistil) /Proč/, P. Mšurková /Proč, Malé dějiny jedné rodiny/, Škarpa /Sondy/.....

V sále je asi 100 lidí a 50 "lidí". Začínají TŘI SESTRY. Tomáš Karásek s akordeonem je tu taky. Hrají nejlíp co jsem je kdy viděl. Skini otravují jak jen můžou. Někteří se přestavají věnovat muzice a začínají si s nimi hrát na stupidní hru, která by se dala nazvat nakopávaná. Ideologicky nás vyškoluje Cucák slovy: „Kopejte je do kulí!“ Novější písně jsou tvrdší. Jedna z nich je převzatá od * California Über

ORLIK ² a. jejich fans (PRAHA 18.2.89)

Alles s českým textem Na Kovárně to je nářez. Mezi jednotlivými skladbami si holé lebky prozpěvují různé oslavné písně. F. Moravec se ukázal jako miláček ohnutých kalhot, když si s jedním z nich zaspíval ruku v ruce do jednoho mikrofónu.

Nastupuje **ORLÍK** - Petr- kytara
Šimon- baskytara
Dan- zpěv
Ada- bicí
David- kytara

Za pompézního bubnového marše mává zpěvák československou státní vlajkou nad pódiem a sálem se rozléká sborově: „Už jsou zase tady, holohlavý hlavy!“ První písnička proti barevným byla pod vlivem nálady pozměněna zpěvákem do podob-

ty: „Žádný pankáč nesmí podesáté večer ven!“

Druhý kus byl namířen proti fetišákům. Většina skíná v této době už nestačila s dechem (Alkohol, nebo že by fetovali?) Nastávají problémy s aparaturou. Televizní oí kabaret nám předvedl ještě jednu skladbu pod názvem Čech:

„Ši Čech, Čech, Čech,
tak si toho važ,
si Čech, Čech, Čech
tak se trochu snaž.“

Zpěvák, snad aby zjistil zda bude mít tato skladba úspěch, vyzýval před jejím začátkem publikum:

„Kdo se cítí pravým čechem,
ať zvedne oběruce.“

Zvedali všechny lysovlásky. ▲ my jsme zvědaví, kdy začnou nechávat nad hlavou jen jednu.

Po této exhibici „vlastenectví“ to **BRSKA** neupířela a „odešla“. My také.

PRAVÍ ČEŠI Všeude jsou

पक्ष

PKV - JSMZ
Kontakty s
Kontakty s
Kontakty s

SM 2
Konicen
Konicen-bass
Konicen-vocal
Konicen 111

alkohol
jitrak se
avit. Postupně
vykristaliso
ní, kter

3. písmo, které
slyšely vyprávěly
tři pocity kapely a lid
i kolem ní - nevyměnitelné po
prese pramenící z touhy
opět žít s sebou
což máno smutit / žít
tvořící, které chytá
... ..

hřebec!/. Naštěstí se projekt
adhléd, který hlavně /Chameleon,
šine věci; Samozřejmě je i anti-milita
rnický postoj skupiny jako celk
/Jaro. Vojáci/
řetěčně litry dezertního
mobily i pár křivých st
něme asi žádná sk
něly až k to

Kolář, básník - Věc
hni krvácina a neví
ne odhod. Jednou jsem
přeskočil mrtvici. On
mrtví taký, ale neví
o umění. Dostal infarkt.
spadl dola.

UGVODY

Zaujímá dvoje
 zaujímá tvare
 z vášňoch dávodd
 se náhom

ref: Strčili nám hlavu
pod ledovou vodu

Zoufalé hlasy -
podivné vlasy
taklik je důvoda
nám nevěřit

1911

Tak cestou domů
ve starém ložnici
ze známých důvodů
odpálíme nálož

ref. . . .

to vina
tmači, kte
krupina. V
tomu, že basový
rát, že hledá novo
neodl končit, pokud
y koncert - koncertě
y koncert. Aen mají vysto
169. Tento Akce pak našte
Albina Lelák. Akce po předchodí sy
oběhne, P.Š.V. po předchodí sy
se zahrál v šabré foras spolu s
LOWA A. MAXIMIL STRICK, KING, BUI
t to úspěšně promítá na čas pokrač
bubeník. Kontakty slyšela a baso
aristy krizi na čas svedování. Al
problem stávaje stále nevyřešen.
Je to celkem špatná existence punko
a promíchá existenci existence punko
capping a neměla by být chápána je
reklam; ale spíš výzva - dělat
i vy naco !!!
to tomu B.O. samotná kap
Je celkem y
Mati svá i d

Co z toho? - Je celkem
Lenoch/terest/- Je celkem
o jak dlouhý vydrží svůj
test. Kivně at nevidí do
a nebudí na televizi.
Konečně/Kyřar/- Všechno
se čere, tak hraju.
Malutki/špěv/- (Rad
se nevydrží)

str. 2

U nás se s touto hudební experimentovale už dosti dávno /Dealey, Sampling/ ale ve větší míře až od roku 1985. Je těžké jmenovat české industrial, protože každé pes, jiná ves /většinou všechno skončí u Big Beatu/. U nás to tedy jsou např. Paprsky ing. Garina, M.I.O.S....atd. Nejzajímavější jsou asi živá vystoupení. Paranoičtí mladí muži /i ženy-občas/ se svíjí na scéně, bojují proti zákeřnostem aparatury i zvukaře a zároveň se snaží hrát.

Častým výjevem jsou motorové pily a chrastící řetězy, nede-
finovatelné hudební nástroje a součástky ze "Sithauzu".
Stálé obecenstvo industrialistů je charakteristické svou nesourodostí, vypadají jako něco mezi pankery a houněmi. Bohužel u nás tyto kapely nemají náležitě vybavení t.j. potřebnou technickou základnu, jako jejich kolegové v zahraničí.

Naši industrialisté, kteří koncertují:

Střední Evropa, Brusišova parta, Paprsky ing. Garina, M.I.O.S., Odvažná srdce, Veselí filištínové, Coca cola show....atd.

Doporučená zahraniční tvorba:

Einstürzende Neubauten, Test Department, Die Tödliche Doris, D.A.F., Coil, Swans, The Residents, Laibach, 23 Skidoo, Skinny Puppy, Amor Fati, Vandal X, Abwärts, The Young Gods, Psychic TV, Diamanda Galas....atd.

/Náležitost těchto skupin k industrialu je rovněž kontraverzní, je jich hodně a každá je jinak orientovaná/

POGO & SYLVIA

Story of Alexej P.

Jejich začátky by se daly datovat do doby kdy ještě netušili že někdy dají dohromady kapely. Je z díli po mazkách nebo se, jak sami říkají, povalovali v hospodě.

Všechno začalo na festáku v Dubčanech, kdy se Pankis s Dádkem poprvé objevili na pódiu. Milně místními poraželi povozování za kapelu. Pankis mydlil dva akordy furt do kola, více neumí a Dádek bubnoval G.B.H. Vše na jaře '87.

Totomto extempore probíhalo vše podle vyjetých kolejí. Mezi tím Pankis zkouší opravdu hrát na kytaru a společně s Dádkem (hraje jen na virbl) a strojí jednu, dvě písničky.

V červnu '88 na festáku ve Věrovaněch posílání pěnivým čajem na konci programu uskuteční naši dva Protagonisté + dvojčlená posila útok na pódiu. Způsobí nevídaný chaos ukončený nepřízní místních funkcionářů zaloknuvších se o proud.

Story of Alexej P.

Začátkem prosince se připojuje Hroch s vlastní basou a vzniká Alexej P. První vystoupení přichází po šesti dnech zkoušení v hostinci na Pile v Olomouci. Hráli sme tanec dvakrát, poněvadž ostatní kapely (nedo)šli neba nebyli kompletní. Pro tento výstup si přibrali Zámka ke kytarě, aby se Pankis mohl u zpěvu patřičně vyřádít.

Po této akci se soubor pohybuje a přes měsíc nehráli až na Pankisovo a Hrochovo vystoupení společně s bubeníkem S.P.S. v Písku (asi 10 min).

Časem se se zase dáváji dohromady a vystupují ve Vyškově, v Olomouci a v Šumperku. Tento výstup nedopadá nejšťastněji, dvanáct pí je dvanáct pí (na hlavu).

Po téce stoupá do Zátce. Kde se ovšem nic nekonečného - opět Na pile kde se stihlo celkem slušný POGO. Začátek vystoupení si je kazily špatné odposlechy, ale vše se v době obrátilo a Alex utkvěl jako jeden z dobrých představených.

Poslední prezentace skupiny proběhla v Kolenci u Lomnice nad Lužnicí. Tam běželo vše jak na drátkách a byla tam skvělá atmosféra a pořadový ráchot, dokonce přidávali.

Věrovaný 8.7.89

Zatím poslední douček k Story of Alexej P.

Po roce tedy opět Alexej P. ve Věrovaněch, s několika změnami proti předšlému roku. Pošlo k personálnímu ustálení souboru,

Story of Alexej P.

instrumentální i textové zkratlivě produkce
a tentokrát jako první na podiu a snad díky
tomu mění vyjetí z konceptu pivní výhybkou.

Výstup probíhal s onlavi telnými indispo-
zicemi typu: pořadí, poslouchy a La'kadla
Podniků verze jiné ho stravování.

Reakce diváků byly z počátku rezervované,
ale později AP přesvědčil nohy mnohého z nich.

Složení:

kytara, zpěv - Pank's

bas, zpěv - Hroch

bici, urážky - Dědek

Původní název Alexej Pancerfaust byl
z důvodů anti militaristických nálad zkrácen
na Alexej.

Tak to je konečně konec šnečí a
čivší Snačky, která je první barevná
(tak si toho vař).

Komus se to zdá moc subjektivní,
má pravdu, Snačka není snůška objektivních
kecí.

A komus se toho zdá málo, ať něco
pošle. Jo, ještě díky všem, kteří pomohli
Snačce projít krkolomnou cestou vnímavosti
na svět.

Ze radkou děkuje

R.T.C.

Sick of Sikhs

Zle ze Sikhů

Je mi zle
ze Sikhů

Sikhové to přeháně
Sikhové to přeháně

Zabili Ahmeda
a jeho ženu
Zabili Ghandiovou
bouchačkou
Zatracení Sikhové

Sikhové -

náboženská sekta

usilující o odtržení

Pandžábu od Indie

Pozvedněme zbraně
proti Sikhům
pozvedněme zbraně
proti Sikhům
pěkně jim to natře
Sikhovcům